

L c Long Quân đ c tôn là Th n V c a các dân t c Bách Vi t

M i dân t c có ngu n g c dài lâu trong dòng l ch s nhân lo i, thì t khi l p qu c đ u có nh ng huy n tho i, linh tho i v t tiên c a mình, kh i đi ngay trong th i huy n s , khuy t s , qua nh ng câu truy n truy n k , truy n kh u, đ tr thành truy n thuy t trong nhân gian. Chính nh ng truy n thuy t đó đã tr thành n n t ng tâm th c, ý th c, nh n th c c a con dân c m t dân t c, và đã mang đ u n tâm linh, tình c m, nh n th c và nh h ng cu c s ng, l i s ng, cách s ng, n p s ng c a ông bà, cha m đ i đ i truy n l i cho con cháu muôn đ i, v n ki p, qua di th c huy t th ng, r i tr thành truy n th ng dân t c. Dân T c Vi t là m t trong nh ng dân t c c a nhân lo i hi n t n t i t i nay, v n còn đ m nét truy n th ng Th Kính T Tiên và Chăm Lo Con Cháu.

Khác v i các Dân T c xu t hi n cùng th i, Dân T c Vi t không ch n th Th n T c a Dân T c là m t v Linh Th n ho c Đ a Th n, Nam hay N đ làm bi u t ng th ng nh t các b t c i th i l p qu c, mà đã tôn chính Cha M c a dòng t c là L c Long Quân và Âu C lên làm Th n T Dân T c đ linh hóa thành hai gi ng R ng-Tiên hòa duyên v i nhau sinh ra ‘trăm tr ng, trăm con’ t ng tr ng cho gi ng Bách Vi t. đ đây th y đ c đ c b n ch t tâm th c c a dòng gi ng Vi t là Nhân Ch Tính, l y Con Ng i làm ch đ o c a Dân T c. Nam, N bình đ ng. Trăm dòng h Vi t làm ch toàn vùng Hoa H tr ng lúa n c, n m trong châu th sông Đ ng T , xu ng t i t n ph ng Nam giáp v i Chiêm Thành. T t c các dân t c Bách Vi t đ u thu c quy n lãnh đ o c a v Th n V c là L c Long Quân, Vua c a n c Xíchqu , l p qu c vào năm 2879 tr c Tây l ch, b i v vua cha là Kinh Đ ng V c, đ t th ph t i khu Đ ng Đình H .

L c Long Quân đ c tôn là Th n V c a các dân t c Bách Vi t, vì Ngài trao quy n tr c ti p cai tr dân cho các T c Tr ng Bách Vi t, g n gi ng nh hình thái Liên Bang. Ngài ch đ t ra lu t l an dân, đ o nghĩa v ch ng, d y dân cày c y, đ n v i dân khi h c n t i, sau đó lui v Th y Ph di đ ng tinh th n.

Khác h n v i h th ng Qu c Gia h u vi c c quy n c a Hoàng Đ ph ng B c cùng th i. Hoàng Đ h Hiên Viên, thu c dòng Ph c Hy, t vùng Tây B c Hoa L c t n vào Trung th tiêu di t con cháu c a Vua Th n Nông, l p qu c kho ng năm 2700 tr c Tây l ch. Sau Hoàng Đ là Thi u Hi u, Chuyên Húc, Đ C c, Đ Chí, Đ Nghiêu, Đ Thu n. Vua Thu n truy n ngôi cho con r là Vũ. Vua Vũ b l truy n ngôi cho ng i khác h , tr c ti p truy n ngôi cho con trai là Kh i, m ra Nhà H , theo ch đ ph h , cha truy n con n i. Đ n năm 2197 tr c TL, Đ Kh i bành tr ng Đ Qu c, thôn tính Bách Vi t. Đ tránh n n b đ ng hóa nh gi ng Th n Nông, H H ng Bàng tr c h c a L c Long Quân và Âu C , quy t tâm b o v dòng máu L c Vi t đã l a ch n ‘b đ t gi dân’ lên đ ng di c v ph ng Nam.

Như vậy là Hä Häng Bäng đänh cä täi Đäng Đänh Hä đänh cä gän 7 träm näm, räi bät đäu đäa cä dân täc di cä trên con đäng thiên lý xuôi Nam, kéo dài gän 8 träm näm mäi xuäng täi vùng Châu Thä Sông Häng, đänh cä läp quäc län thä 2, và tiäp täc Nam tiän đä hoàn thành lãnh thä Viätnam tä Nam Quan täi Cà Mäu nhä hiän nay. Gän 7 träm näm đänh cä Đäng Đänh Hä và trên 8 träm näm di cä, đän khoäng cuäi thä kä 13, đäu thä kä 12 träc Tây Läch đänh cä täi läu väc sông Häng, Dân Täc Viät do các täc träng Häng Bäng kä täc cäm đäu, đäu nhän Läc Long Quân väa là Thän, väa là Vua, väa là Bä cäa mình và cäa cä Dân Täc. Chính vì vậy, khi läp quäc län thä 2 vào khoäng thä kä thä 11, hoäc thä 10 träc Tây Läch, läy hiäu là Văn Lang, Hùng Väng thä Nhät mäi nhän mình là con cä cäa Läc Long Quân và truyän đänh cä 18 đäi, đäu läy đä hiäu là Hùng Väng, kéo dài khoäng trên 7 träm näm. Các vua Hùng chia näc thành 15 Bä. Văn quan gäi là Läc Häu. Võ quan là Läc Täng. Con Trai gäi là Quan Lang. Con Gái là Mä Näng. Quan nhä gäi là Bä Chính. Như vậy Läc Long Quân và Âu Cä là Thän Tä Dân Täc. Hùng Väng là Quốc Tộc Văn Lang, nay là Viätnam. Các Vua Hùng đäu theo täc lä thäi Läc Long Quân cho các Täc Träng träc tiäp quän trä Làng Xã cäa täc mình. Tä đó mäi có truyän thäng « Phép Vua Thua Lä Làng ». Nhä thä mà Làng Xã Viätnam đã trä thành nhäng chiäc nô nuôi đäng truyän thäng văn hóa dân täc, giä gìn tinh thän tä chä näi giäng, đä säc chäng läi väi chä träng đäng hóa Viät täc väi Hoa täc cäa các đät xâm lăng cäa giäc Täu.

Trên ngàn năm bä Đä Quốc Tộc u nhiäu đät thäng trä, tä 111 träc Tây Läch đän năm 939 Tây Läch. Ngä i Täu dùng häc thuyät Khäng Nho đã bä Hán hoá thành mät hä thäng Vuäng Quyän toàn thäng, nhän mänh tä Thäng Đä đä thäng trä toàn dân và mä mang Đä Quốc. Hä đã đäng hóa toàn bä các dân täc säng trong Hoälc, mä ra mät nän Văn Minh Khäng Nho Cäc Vi Phong Kiän. Nhäng đän Viätnam hä, không đäng hóa näi Viät täc. Vì Viät täc vän có truyän thäng tä chä dân täc väng mänh, đänh cä hä thäng Làng Xã tä quän bäo trì, và ngay ä đäu thäi mät näc, Viätnam läi đänh cä Đäo Phät tä Ân Đä êm đäm truyän vào. Đäo Phät väi giáo pháp tôn träng sä tä do tä chä và giäi thoát cäa con ngä i, đã đäng nhiên tiäp sinh khí cho suäi nguän tä chä dân tộc thêm säc đä kháng väi công cuäc đäng hóa Viät täc cäa Hán täc. Chính bän chät ‘Nhân Chä Viät’ hòa quyän väi biän chäng ‘Nhân Chä Phät’ läi đã dung hoá luôn tinh hoa cäa hai nän tä täng Đäo Khäng häu vi väi Đäo Lão vô vi cäa nän Văn Minh Trung Hoa, làm thành nän Nhän Thäc Nhân Chä Nhân Văn Dung Hóa toàn diän, đäng i Viät säng chung väi Văn Minh Trung Hoa, mà không bä biän chät thành ngä i Hoa. Häc chä Täu mà vän phát âm theo giäng và tiäng Viät. Do đó tiäng Viät không bä mät mà còn giäu thêm.

Như vậy mà, không thäi nào läi không có nhäng anh hùng hào kiät, liät nä vùng lên đäng cä khäi nghĩa đánh đäi xâm lăng. Nhä đó, vào thäi tä chä, Viätnam đã xây đäng đänh cä mät Nän Văn Hiän Dung Hóa: Đa Nguyên, Phân Nhiäm, Đäu Häp ä thäi Lý, Trän. Tä chä vän hóa, đäc läp vä chính trä, tä cäng vä kinh tä đäi väi các triäu đäi Trunghoa. Đä säc « phät Täng, bình Chiêm » thäi Lý, đánh tan 3 đät xâm lăng cäa Đä Quốc Nguyên Mäng thäi Trän. Sau khi nhà Minh Trunghoa xâm lăng Viätnam, tàn phá hä thäng Văn Hiän Dung Hoä Tam Giáo cäa Viätnam, đän lúc Nhà Lê Viätnam đäi đänh cä giäc Minh ra khäi bä cäi, thì truyän thäng Văn Minh Tam Giáo Đäng Nguyên cũng bä đät đän. Đäo Nho tä tä chiäm lãnh hä thäng Chính Trä Phong Kiän và Văn Häc. Đäy Phätgiao vä phiä dân chúng bä trä. Năm 1533, Kitô giáo cäa ngä i Tây phäng khäi sä truyän vào Viätnam và mau chóng tràn lan räng rãi. Các Vua Chúa trong Nam, ngoài Bäc và triäu đình nhà Nguyän đäu chä biät cäm đoán, không biät mä cäa tiäp thu đä chä đäng dung hóa nhä tiän nhân đã làm. Đây là mät trong nhäng yäu tä khiän cho Thäc Dân Pháp xâm chíäm Viätnam. Đän đän viäc Cäng ngän läi đäng tinh thän đäc läp dân täc thäng

